

Wyrok z dnia 19 grudnia 1997 r.

I PKN 451/97

Kierowca autobusu świadomie wydający pasażerom bilety o niższej wartości niż wpłacone przez nich kwoty ciężko narusza podstawowe obowiązki pracownicze (art. 52 § 1 pkt 1 KP).

Przewodniczący SSN: Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 1997 r. sprawy z powództwa Kazimierza B. przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowej Komunikacji Samochodowej w B. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy z dnia 16 czerwca 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację i zasądził od powoda na rzecz pozwanego 10 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

U z a s a d n i e n i e

Powód Kazimierz B. w sprawie przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowej Komunikacji Samochodowej w B. o przywrócenie do pracy wniósł kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy z dnia 16 czerwca 1997 r. [...] Zaskarżonym wyrokiem oddalono jego apelację od wyroku Sądu I instancji oddalającego powództwo. W kasacji zarzucono naruszenie art. 52 § 1 pkt 1 KP oraz wniesiono o zmianę tego wyroku i przywrócenie powoda do pracy u pozwanego na poprzednich warunkach. Zdaniem powoda, kierowcy autobusu, jego zachowanie polegające na dwukrotnym wydaniu pasażerom biletów o niższym nominale niż zapłacone przez nich kwoty, nie jest ciężkim naruszeniem podstawowych obowiązków pracowniczych i dlatego rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia nie było uzasadnione. Pozwany wniósł o oddalenie kasacji i zasądzenie kosztów

postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest uzasadniona.

Według art. 52 § 1 pkt 1 KP pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez niego podstawowych obowiązków pracowniczych. W stanie faktycznym ustalonym przez Sądy i nie kwestionowanym przez wnoszącego kasację, powód wydawał pasażerom bilety o niższej wartości niż kwoty przez nich wpłacane i nie skorygował tego mimo zwrócenia mu uwagi przez jednego z pasażerów. Z winy umyślnej wyrządził zatem szkody pracodawcy. Szkody te nie były znaczne, jednakże umyślność działania sprawcy uzasadnia kwalifikację tego jako ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia było zatem uzasadnione.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====